

Arrest

nr. 205 742 van 22 juni 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 februari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 oktober 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 oktober 2017 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 19 april 2017, ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 30/06/2017, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden voor I.. S. (...):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur (zie gesloten omslag, verslag dd. 26/09/2017), zij concludeerde dat de medische elementen die aangehaald werden door betrokkene niet weerhouden kunnen worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijn, het redelijkheidsbeginsel en van artikel 40 van de Richtlijn 2011/95/EG:

"De beslissing wordt als volgt gemotiveerd: (...). Verzoeker stelt vast dat verwerende partij verwijst naar wetgeving die niet meer bestaat. De bestreden beslissing verwijst naar richtlijn 2004/83/EG. Verwerende partij kan daar niet naar toe verwijzen. Artikel 40 van richtlijn 2011/95/EU stelt: Richtlijn 2004/83/EG wordt door deze richtlijn gebonden lidstaten ingetrokken met ingang van 21 december 2013. Verwerende partij met een leger ambtenaren die toch op de hoogte zijn van de Europese regelgeving, verwijst aldus naar een richtlijn die NIET meer bestaat in het rechtsleven gezien de intrekking door artikel 40 van de richtlijn 2011/95/EU. Stelt artikel 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen dd 29 juli 1991 niet: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische... overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Het weze duidelijk dat deze juridische motivering deugdelijk moet zijn. De deugdelijkheid van het juridisch motief houdt in dat dit juridisch motief in het rechtsleven aanwezig is. Enkel een juridisch motief dat in het rechtsleven aanwezig is, kan in aanmerking genomen worden ter verantwoording in rechte van de beslissing. Verzoeker heeft aangetoond dat het juridisch motief zijnde de richtlijn 2004/83/EG niet meer bestaat door artikel 40 van richtlijn 2011/95/EU. Door de invoering van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen is de juridische motivering een substantiële vormvereiste. Een schending van een substantiële vormvereisten brengt de nietigheid van de beslissing met zich mee. De beslissing is derhalve nietig wegens schending van de juridische motivering. Het middel is derhalve gegrond.

Artikel 9 ter par. 1 stelt tevens dat er moet onderzocht worden of verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst in het bijzonder in Albanese republiek. Verzoeker zal de motieven zoals neergeschreven door de arts-attaché in zijn gesloten omslag bestuderen. Verzoeker zal aantonen dat deze motivering om tot bovenstaand besluit te komen niet deugdelijk is. Ten eerste verwijst verwerende partij naar MedCOI-databank. Deze databank is niet-publiek. De vraag stelt zich hierbij hoe kan verzoekende partij nu nagaan of hetgeen die de dokter attaché neerschrijft in zijn beslissing wel correct is en strookt met de waarheid. Gezien verzoeker geen partner is van het project wordt haar de toegang tot deze database ontzegd. Houdt de vereiste van een tegensprekelijk debat en de gelijkheid der wapens niet in dat verwerende partij enkel en alleen kan verwijzen naar elementen die ook toegankelijk zijn voor verzoekende partij. Hoe kan verwerende partij zich nu verweren op het feit dat de opgesomde medicijnen (o.a. bumetamide, bisoprolol, spironolactone, propyathiouracil,...) cardiologen, endocrinologen en opvolging mogelijk is voor de in België ingeplante defibrillator? Verzoeker treedt niet op met dezelfde

wapens. Een deugdelijke motivering houdt dan ook in dat verzoekende partij zich hierop kan verweren en aldus toegang krijgt tot deze databank. Het gebeurt heel vaak dat dezelfde bronnen in twee richtingen gelezen kunnen worden. Vaak zijn COI verslagen dubbelzinnig en kunnen in twee richtingen gebruikt worden. In het hof in Straatsburg gebeurt het vaak dat de twee partij en zich baseren op dezelfde informatie om tot een tegenovergestelde conclusie te komen. Derhalve is het voor verzoekende partij het motief dat medicijnen, specialisten en opvolging voor de in België ingeplante defibrillator beschikbaar zijn in de Albanese republiek geen deugdelijk motief. Een motief kan pas aan de basis liggen van een beslissing indien het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan genomen worden. Het is aldus niet naar behoren bewezen dat medicijnen, specialisten en opvolging beschikbaar zijn in de republiek. Het middel is derhalve gegrond

Ten tweede stelt de bestreden beslissing dat de lokale artsen die in het land van herkomst werken, hun identiteit niet wordt vrijgegeven. Verder stelt de gesloten omslag dat er samengewerkt wordt met multinationale ondernemingen. Verzoekende partij is van oordeel dat dit eveneens niet door de beugel kan gezien haar rechten van verdediging op deze wijze worden geschonden. Verzoeker verwijst naar een BCHV analyse (zie website): . "Is de vrees gegrond ? Het gebruik en de toepassing van landeninformatie in de asielaanvraag". juni 2011" - p. 41 tem 43. Verzoeker weet dat het in casu geen asiel aanvraag betreft maar in casu wordt er wel verwezen naar COI informatie. Verzoeker citeert: (...).Het woord advocaten dient hierboven gelezen te worden als artsen. Het zelfde geldt voor de op winst gebaseerde multinationale verzekeringsmaatschappij Allianz Global Assistance. Het kan wel zijn dat deze kwalitatieve dienstverleners in dienst heeft doch deze op maximale winst gebaseerde onderneming zal in eerste instantie steeds zijn eigen belang met name zijn winst maximaliseren. Het zal pas spreken over schendingen van artikel 3 EVRM zolang zij hiermee niet in hun eigen vel snijden. Dus verzoeker heeft totaal geen vertrouwen in de objectieve informatie van Allianz Global Assistance. De maatschappij dient niet veel te zeggen die tegen de Albanese republiek haar belangen ingaat of deze maatschappij wordt het land uitgezet en kunnen geen reisverzekeringen meer afsluiten ... waardoor natuurlijk hun winst zal kelderen. Het zelfde geldt voor International SOS. Volgens hun website zijn zij een onderneming. In huidig productie en verdeelsysteem waarin de wereld zit, is het enig doel hun winst maximaliseren of met andere woorden lijfbehoud. Dit lijfbehoud kan een factor worden die de neutraliteit van de verstrekte informatie negatief beïnvloedt. Verzoeker is dan ook van oordeel dat een motivering die gebaseerd is op informatie afkomstig van ondernemingen die in eerste instantie andere doelstellingen hebben dan een onderzoek naar mensenrechtenschendingen, de aanwezigheid van betrouwbare artsen hebben, ... geen informatie is waar rekening mee gehouden kan worden. Gezien deze onderneming andere belangen hebben, is het informatie die ze doorgeven aan MedCOI niet neutraal. Opnieuw kan niet nagegaan worden of het motief feitelijk bestaat dat aan de grondslag ligt van de beslissing. Een schending van de motiveringsplicht staat vast. Het middel is derhalve gegrond.

Verzoeker stelt eveneens een schending vast zoals in het middel neergeschreven van artikel 9 par. 1 lid 5 juncto artikel 4 KB 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 sep 2006 tot wijziging van de wet van 15 dec 1980. Inderdaad artikel 4 par. 1 stelt: Indien nodig vraagt de ambtenaar-geneesheer, overeenkomstig artikel 9 ter par. 1 tweede lid Vw een bijkomend advies aan een deskundige in één van de hierna vermelde medische disciplines 1°... 34°....

Met andere worden stelt artikel 4 van het KB dat de arts-adviseur advies kan inwinnen doch legt daar op beperkingen. Verzoeker is van oordeel dat de arts-adviseur enkel en alleen advies kan inwinnen bij instantie vermeld tussen 1° en 34° . Het MedCOI staat daarin NIET vermeld. Verzoeker is dan ook van oordeel dat de arts-adviseur zich doorslaggevend motief niet kan baseren op MedCOI project omdat deze niet voorkomt in de lijst. De woorden in één van de hierna vermelde medische disciplines houdt expliciet in dat er enkel advies mag gevraagd worden in de 'hierna vermelde disciplines' en dus geen andere. Verzoeker stelt aldus een schending vast van artikel 4 van het KB van 17 mei 2007. Hierdoor is de arts-adviseur tot een onredelijke beslissing gekomen om een vrouw van 36 jaar die lijdt aan ernstig hard probleem die op korte termijn een slechte prognose heeft en waarvoor een harttransplantatie aan de orde is (stuk 3) terug te sturen naar Albanië en dit terwijl ze hier al 2 jaar aanwezig is op het Belgisch grondgebied en haar hartprobleem aan de basis lag van haar vertrek uit Albanië. De beslissing is kennelijk onredelijk wat de nietigheid van de beslissing met zich meebrengt. Het middel is gegrond.

De arts-adviseur spreekt zich tevens uit over de toegankelijkheid..

De arts-adviseur baseert zijn analyse door de verwijzen naar de volgende Country Fact Sheet. Accès to Healthcare: Albania. Verzoeker stelt vast dat deze documenten niet mee betekend zijn met de beslissing. Welnu de arts-adviseur stelt dat er toegang zou zijn voor verzoeker tot de noodzakelijke behandeling. Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn betaalt de staat de bijdragen. Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie. ... mensen met een laag of geen inkomen kunnen een 'gezondheidskaart' verkrijgen. ... Wat betreft de zware cardiale

problematiek van betrokkene valt deze onder het IPH gezondheidszorgsysteem in Albanië. ... Wat betreft de voorraad van medicatie verklaart het IPH dat er bij elke chronische ziekte een register aanwezig is waar alle patiënten in vermeld worden die deze medicatie nemen. Dit systeem is ook van toepassing op mensen met hart- en vaatziekten. Er wordt verwezen in voetnoot naar Countre Fact Sheet en MedCOI.

Verzoeker heeft hierboven al aangetoond dat:

- deze stukken niet werden mee betekend met de bestreden beslissing zodat verzoeker niet kan nagaan of deze wel correct zijn geïnterpreteerd.
- Of de situatie zoals deze werd neergeschreven in theorie door de Albanese overheidsdiensten wel overeenstemt met de praktijk ten lande (moet er geen smeergeld betaald worden, ...). De corruptie in Albanië is enorm. Dit is geen blote bewering dat is een feit. Dit werd echter neergeschreven in de aanvraag artikel 9 ter op pagina 4 alwaar verzoeker stelt: De Albanese overheid zal zijn medische infrastructuur mooier voorstellen dat hij in werkelijkheid is. Verder heeft verzoeker enkele alinea's verder neergeschreven in de aanvraag: Officieel heeft ieder recht op gelijke toegang tot de gezondheidszorg doch dit is een duidelijk te mooie voorstelling van de werkelijkheid. Er dient hier immers niet gekeken te worden naar theoretische toegang tot de gezondheidszorg doch wel naar de praxis. Het motief van verwerende partij dat de documenten zoals health care systems in Transition Albanië betrekking hebben op de algemene situatie en dus geen betrekking hebben op de persoonlijke situatie van de betrokkene is geen deugdelijk motief. Bij het onderzoek of de benodigde medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst dient dit onderzoek geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager te gebeuren (Part. St. Kamer, 2005-2006, doc nr. 51-2478/01, 35 en doc nr. 51-2478/08, 9). Dit betekent dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een benodigde medische opvolging moet worden beoordeeld in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van het betrokken individu. Volledig terecht heeft verzoeker in haar aanvraag verwezen naar de algemene situatie om daarna correct te stellen dat er vele tekortkomingen zijn in de transities die de Albanese overheid heeft doorgevoerd. De conclusie van het Observatory on Health Care Systems (zie stuk bij aanvraag artikel 9 ter) is duidelijk en stelt medicijnen heel moeilijk te verkrijgen zijn en dat er bijkomende betalingen dienen verricht te worden omdat medische hulp mogelijk is indien personen uit het buitenland helpen betalen. Dus verzoeker is terecht door te stellen dat zij zich als alleenstaande moeder met een dochter in een situatie bevindt waarbij ze moeilijkheden zal ondervinden om medicijnen en hulp te verkrijgen zonder bijkomende betalingen te verrichten aan dokters en andere gezondheidsdienstverstrekkers. Het motief van verwerende partij om dit zomaar weg te wuiven door enkel te stellen dat deze informatie geen betrekking heeft op verzoeker zelf is geen deugdelijk motief. Het niet voldoende bewezen dat verzoeker via haar 'gezondheidskaart' en preciaire financiële situatie, alleenstaande moeder in een macho-maatschappij zonder man, ... over de nodige medische behandeling zal kunnen beschikken. Ook het argument dat ze zou kunnen rekenen op steun van haar ouders is naast te kwestie. Heeft verzoeker tijdens haar verhoor op het CGVS niet verklaart dat ze in onmin leeft met haar ouders omdat ze gescheiden is van haar man en alleen woont met een dochtertje? Dit duidt erop dat verwerende partij het dossier niet in zijn volledigheid heeft gelezen. Ook dit motief van niet weerhouden worden. Een schending van de motiveringsplicht staat vast. Het middel is gegrond.

Als laatste punt verwijst de arts adviseur naar een arrest van het Hof van Straatsburg. Deze arresten zijn uitzonderingsarresten waarbij het absoluut criterium van artikel 3 EVRM verlaten wordt. Dit is voor het eerste expliciet gebeurt in het arrest N v UK dd 27 may 2008. In dit arrest wordt gesteld: Article 3 does not place an obligation on the Contracting State to alleviate such disparities through the provision of free and unlimited health care to all aliens without right to stay within its jurisdiction. A finding to the contrary would place too great a burden on the Contracting states. Verzoeker is van oordeel dat dit arrest is ingegeven door politieke overwegingen. Want verzoeker wenst hierbij naar het volledige arrest tezamen met de dissenting opinion te verwijzen. De joint dissenting opinion of judges Tulkens, Bonello and Spielmann komen toch tot een totaal andere uitkomst. Voor hen is artikel 3 heilig en het blijft absoluut. In punt 6 van de opinion staat: Secondly, and most regrettably, in par 44 the court adds worrying policy considerations based on an incomplète statement that the convention is essentially directed at the protection of civil and political rights, thus ignoring the social dimension of the integrated approach adapted by the Court, specifically in Airey v Ireland and in more recent case-laws (sidabras end Dziatas v Lithuania). Derhalve is het niet dienstig van de verwerende partij om naar artikel 3 EVRM te verwijzen. Ook met dit motief kan geen rekening worden gehouden. Het middel is derhalve gegrond."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991,

impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In de beslissing wordt verwezen naar het advies van de arts-attaché, van 26 september 2017, dat één geheel vormt met de bestreden beslissing en onder meer luidt als volgt:

“Uit de verschillende medische attesten kunnen we het volgende besluiten: het betreft hier een dame van 36 jaar van Albanese afkomst met een gedilateerde cardiomyopathie met secundair een mitralisinsufficiëntie op basis van een hyperthyroïdie. Een interne defibrillator voor ondersteuning van de rechterhartfunctie werd ingepland.

Verder medicamenteuze therapie met (...)

Er is geen tegenindicatie tot reizen of nood aan mantelzorg in het medisch dossier vermeld.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (...):

- Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is

Aanvraag Medcoi van 5-9-2017 met het unieke referentienummer 10035

- De medicatie die betrokkene neemt is beschikbaar in Albanië zie bijlage 2

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat betrokkene, een dame van 36 jaar met een zware cardiale problematiek namelijk hartfalen en mitralisinsufficiëntie kan gevolgd worden in haar thuisland. Een uitgebreid netwerk van cardiologen, endocrinologen en cardiochirurgen is beschikbaar voor de opvolging van haar pathologie eveneens is er gespecialiseerde opvolging mogelijk voor de geïmplanteerde defibrillator.

De nodige mediatie is eveneens beschikbaar namelijk: bumetamide, bisoprolol, (...).

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst (...)

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven; Voor mensen die niet economisch actief zijn (...).

Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaald medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen de ziektefonds en het zorgcentrum waar de zorgen verstrekt werden;

Dankzij de ziekteverzekering kunne mensen met ene laag of geen inkomen een ‘gezondheidskaart’ verkrijgen die hun status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling.

Wat betreft de zware cardiale problematiek van betrokkene valt deze onder het IPH-gezondheidszorgsysteem (...) in Albanië. Deze werkt samen met de directies van de volksgezondheid, die zich bevinden in 36 districten en 12 regionale directies. Wat betreft de voorraad van medicatie verklaart het IPH dat er bij elke chronische ziekte een register aanwezig is waar alle patiënten in vermeld worden die deze medicatie nemen; Dit systeem is ook van toepassing mensen met hart- en vaatziekten.

De advocaat van betrokkene haalt in het verzoekschrift 9ter verschillende documenten/website aan nl (...)

Deze documenten en website geven de algemene situatie in Albanië weer. Deze hebben dus geen betrekking op de persoonlijke situatie van betrokkene. Men kan dus concluderen dat deze aangehaalde elementen niet van toepassing zijn op d persoonlijke situatie van betrokkene.

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) (...)

Er is geen strikte noodzaak tot mantelzorg. Het lijkt erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Albanië, het land waar zij ruim 35 jaar verbleef, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Integendeel zelfs, in haar asielaanvraag (...) haalt ze zelf aan dat ze in Albanië nog verschillende familieleden heeft wonen. Betrokkene haar ouders, 3 zussen en broer wonen daar ook nog. Alsook heeft betrokkene nog een zus en broer hier in België wonen. Niets wijst er dus op dat betrokkene niet kunnen rekenen op de financiële steun van deze familieleden. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zouden kunnen instaan voor zichzelf en voor de nodige kosten die geëpaard gaan met de

behandeling van hun dochter/zus. Ook de broer en zus die in België wonen kunnen van hieruit financieel hun steentje bijdragen om betrokkene in Albanië bij te staan. Tot slot is er geen enkele aanwijzing in het dossier aanwezig dat betrokkene niet zelf een inkomen uit arbeid zou kunnen bekomen;

Bovendien legt betrokkene geen enkel bewijs voor dat men niet in staat is te reizen, waardoor kan aangenomen worden dat een terugkeer naar Albanië mogelijk is. (...)"

Wat de aangevoerde schending van artikel 40 van de richtlijn 2001/95/EG betreft.

Verzoekster citeert het eerste lid van artikel 40 van richtlijn 2001/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2001 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming bepaalt: *"Intrekking*

Richtlijn 2004/83/EG wordt voor de door deze richtlijn gebonden lidstaten ingetrokken met ingang van 21 december 2013, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage I, deel B, genoemde termijn voor de omzetting in nationaal recht."

Verzoekster gaat voorbij aan het tweede lid van voornoemd artikel 40 van de richtlijn 2001/95/EG dat bepaalt: *"Voor de door deze richtlijn gebonden lidstaten gelden verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden deze gelezen volgens de concordantietabel in bijlage II."*

Met betrekking tot verzoeksters kritiek aangaande de informatie afkomstig uit de MedCOI en het feit dat die informatie niet publiek is, gaat zij eraan voorbij dat de informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier en verzoekster hiervan inzage kan krijgen onder meer bij de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De ambtenaar-geneesheer licht toe dat de MedCOI-databank, waaruit de informatie van International SOS afkomstig is, een project is waarbij informatie verzameld wordt over de beschikbaarheid van medisch behandelingen en waarbij die informatie in een niet-publieke databank wordt geplaatst. Tevens werd uiteengezet in het advies dat International SOS een leidinggevende internationale onderneming is die medische bijstand en veiligheidsdiensten verleent en dat zij klinieken in meer dan 70 landen en een wereldwijd netwerk van centra voor spoedhulp bezit. International SOS verbindt zich contractueel tot het leveren van informatie over de beschikbaarheid van medische behandeling in landen over de hele wereld.

Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat de ambtenaar-geneesheer zich niet heeft mogen beroepen op informatie afkomstig van International SOS. Zij laat na toe te lichten waarom dergelijke informatie, louter en alleen omdat het een commerciële onderneming is en haar verslagen niet publiekelijk toegankelijk zijn, niet betrouwbaar zou zijn. Daarenboven beperkt verzoekster zich tot het bekritisieren van de informatie van International SOS zonder hierbij aan te geven welke alternatieve informatie of andere bronnen er dan geraadpleegd zouden moeten worden. Bovendien werd die informatie, afkomstig uit MedCOI, verkregen in 2017 van lokale dokters. De Raad stelt vooreerst dat verzoeksters kritiek hypothetisch van aard is. Verzoekster heeft algemene bemerkingen met betrekking tot de werking van het MedCOI-project, zonder dat zij daarbij ook effectief iets inbrengt tegen de inhoud van de informatie die blijkt uit de verslagen van MedCOI. Het loutere gegeven dat het MedCOI-project samenwerkt met dokters die anoniem blijven, doet bovendien geen afbreuk aan de inhoud van de door dit project (dat zelf sterk gereguleerd is, en onder toezicht staat van het Europe Refugee Fund) aangeleverde informatie.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Albanië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om het advies van de arts-adviseur te volgen. De arts-adviseur heeft de informatie afkomstig uit de MedCOI-databank gehanteerd bij het onderzoek naar de beschikbaarheid, terwijl een afzonderlijk onderzoek werd gevoerd naar de toegankelijkheid van de nodige zorgen en behandeling, waarbij de arts-adviseur zich op andere bronnen heeft gebaseerd dan de MedCOI-databank.

De landeninformatie in het kader van een asielaanvraag kan niet dienstig worden ingeroepen, daar het in casu gaat om een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het loutere feit dat verzoekende partij het niet eens is met de beoordeling door de arts-adviseur, toont niet aan dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze zou zijn genomen. Verzoekster geeft in wezen blijk van een andere feitelijke beoordeling van de ernst van de medische aandoeningen dan de beoordeling die door de ambtenaar-geneesheer werd gemaakt. Het onderzoek van deze andere medische beoordeling nodigt de Raad echter uit tot een opportuiniteitsonderzoek hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort, enerzijds, alsook tot een medische appreciatie die enkel toekomt aan de ambtenaar-geneesheer, anderzijds. Het komt de Raad enkel toe de wettigheid van de bestreden beslissing te beoordelen aan de hand van de aangevoerde middelen en na te gaan of het bestuur in deze niet onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft gehandeld. In dit geval toont verzoekster met haar kritiek niet aan dat de ambtenaar-geneesheer onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland.

Gelet op het boven gestelde, dient de Raad vast te stellen dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat de ambtenaar-geneesheer zijn advies niet zorgvuldig heeft voorbereid, noch dat het advies is gestoeld met miskenning van de voorliggende gegevens of op grond van een incorrecte feitenvinding. Evenmin toont verzoekster aan dat de gemachtigde inzake het determinerende motief een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt of dat de bestreden beslissing, waarvan het medisch advies integraal deel van uitmaakt, op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze werd genomen of met miskenning van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont niet aan dat de beslissing genomen werd in strijd met de artikelen 9ter en artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Ter terechtzitting toont de advocate van verzoekster op haar tablet een bericht waaruit blijkt dat verzoekster vannacht werd opgenomen in het ziekenhuis en legt vier pagina's stukken neer. Uit het attest van het Universitair Ziekenhuis Gent van 8 december 2017 blijkt dat verzoekster werd gehospitaliseerd *“wegens een zeer ernstige hartaandoening, dewelke op relatief korte termijn een slechte prognose heeft. Indien verdere deterioratie van de huidige kritiek, is een harttransplantatie met al dan niet voorafgaand een kunsthart aan de orde. Dit is momenteel niet mogelijk wegens het huidige statuut van patiënte.”*

De Raad mag geen rekening houden met gegevens die niet aan het bestuur gekend waren op het moment van de bestreden beslissing. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

Het staat verzoekster vrij om op basis van de nieuwe stukken een nieuwe aanvraag in te dienen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC